

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1094

гр. София, 22.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 100-ЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АЛЕКСАНДРИНА ПЛ.
ДОНЧЕВА

като разгледа докладваното от АЛЕКСАНДРИНА ПЛ. ДОНЧЕВА Частно наказателно дело № 20231110215969 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 243, ал. 5 от НПК.

Инициирано е с *жалба*, подадена от пълномощник на Националния осигурителен институт (НОИ), срещу *постановление от 30.10.2023 г.* на прокурор при Софийска районна прокуратура, с което на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 от НПК е прекратено наказателното производство по ДП № 5094/2020 г. по описа на СДВР, пр. пр. № 6565/2020 г. на Софийска районна прокуратура, което е водено за това, че на неустановена дата през 2018 г. в гр. Гоце Делчев, с цел набавяне на имотна облага, е възбудено у служители на страни по трудово правоотношение заблуждение, че двадесет и пет лица са полагали труд и са били страни по трудово правоотношение с „Ибрахим Фета“ ЕООД, с „БДА Инвестмънт“ ЕООД и с „Македония – ВП“ ЕООД, като с това е причинена на бюджета на държавното обществено осигуряване имотна вреда – престъпление по чл. 209, ал. 1 от НК.

Според жалбоподателя, обжалваното постановление е необосновано и немотивирано, тъй като разследването не е проведено обективно, всестранно и в пълнота, поради което крайният извод на прокурора за прекратяване на наказателното производство е постановен при непълнота на доказателствата, като са останали неизяснени редица обстоятелства от значение за правилното решаване на делото. Поради това е направено искане за отмяна на атакуваното постановление и за връщане делото на прокурора със задължителни указания относно прилагането на закона.

В подкрепа на заявените основания за отмяна на прокурорския акт са изложени съображения за това, че прокурорът не е извършил оценка и анализ на събраните доказателства. Акцентираще се върху това, че в случая не е изследван в дълбочина въпросът дали по процесното трудово правоотношение на свидетеля Дичев действително е полаган труд, като прокурорът е приел, че трудовият договор е породил правно действие с оглед сключването му и изплащане на договореното трудово възнаграждение. Не се

споделя като правилен изводът на прокурора за това, че изплатеното трудово възнаграждение на свидетеля Дичев възлизащо в размер на сумата от 2585 лева е обосновано от специфичната трудова дейност в областта на информационните технологии и компетентността на служителя в съответната област, тъй като този извод не се подкрепя от доказателства по делото. Твърди се, че не са събрани доказателства, които категорично да сочат, че длъжността и трудовите задължения на служителя са били променени и той е следвало да изпълнява задължения, характерни за различна длъжност от заеманата по трудовия договор. Според жалбоподателя, изясняването на тези обстоятелства е от съществено значение, тъй като фактическото сключване на трудов договор не е достатъчно основание за възникване на трудово правоотношение и придобиване качеството „осигурено лице“. Начисляването и изплащането на трудово възнаграждение, респ. внасянето на осигурителни вноски и декларирането на изплатеното възнаграждение, не са достатъчни, за да се приеме, че е налице трудово правоотношение. Изразява се становище за това, че в конкретния случай трудово правоотношение не е възникнало, поради което трудовият договор е нищожен на основание чл. 26 от ЗЗД поради липса на предмет. Трудовият договор между Дичев и дружеството „Македония – ВП“ ЕООД бил фиктивен и е сключен единствено с цел получаване на наследваща се имотна облага. Не се споделя изводът на прокурора, че Дичев е изпълнявал дейност, различна от длъжимата по длъжностната му характеристика, изразяваща се в изработка на сайт, тъй като основаната дейност на търговското дружество е била в областта на фризьорските и козметични услуги. Отделно се сочи, че представянето на разпечатки за изработен сайт от страна на Дичев не е достатъчно, за да докаже твърдението, че е работил по трудово правоотношение. Още повече, че самата специфика на твърдяната да е извършена дейност, а именно изработка на сайт, представлява дейност относима към изпълнение на задължения по облигационно правоотношение, а не трудово такова, респ. това също означава, че трудовият договор е нищожен, поради заобикаляне на закона, като със сключването му се цели постигането на неправомерен резултат – заблуждаване на длъжностните лица в НОИ с цел получаване на наследваща се имотна облага от фондовете на общественото осигуряване. Още повече, че по делото не са събрани доказателства за това, начислени и внесени ли са от страна на дружеството длъжимите спрямо Дичев осигурителни вноски, на базата на които той е придобил право на парично обезщетение за безработица в размер на 12 332,14 лева. Твърди се, че в хода на разследването останали игнорирани и без задълбочена проверка причините, поради които заявлението за отпускане на парично обезщетение е подадено от Дичев в ТП на НОИ – гр. Бургас, а не в ТП на НОИ – гр. София, както и действително ли е заявеното при разпита на свидетеля Петрова основание за прекратяване на трудовия договор с Дичев – „салонът имал достатъчно клиенти и се бил разработил“. Това основание за прекратяване на трудовия договор не кореспондира с нито едно от предвидените в закона, а и същото влиза в колизия с приетото от прокурора, че трудовият договор бил сключен за неопределено време със срок за изпитване, тъй като в такъв

случай договорът не може да се прекрати поради завършване на определена дейност, както се твърди от свидетелката Петрова. Жалбоподателят изразява критика и към изводът на прокурора, че поради механизма на изчисляване на обезщетенията за временна неработоспособност от НОИ, чрез програмен продукт-информационна система, не би могло да се обоснове въвеждане в заблуждение на конкретно лице. В тази връзка се сочи, че в хода на разследването е следвало да бъдат събрани доказателства за това, кое е лицето, подавало данни към НОИ и въз основа на кои данни се е стигнало до неоснователно изплащане на парично обезщетение за безработица във висок размер и при какви условия свидетелят Дичев би могъл да получи такова обезщетение. В мотивите на прокурора се съзира липса на задълбочена проверка и преценка за извършени престъпления по чл. 212 от НК, по чл. 256 от НК и по чл. 313, ал. 1 от НК, като той се е ограничил единствено до престъплението по чл. 209, ал. 1 от НК. Поддържа се, че в обжалвания прокурорски акт са обсъдени единствено оневиняващи доказателства, което според жалбоподателя се дължи или на непопълване на делото с всички необходими доказателства и при всестранно и обективно разследване, или на тенденциозно обсъждане само на тази категория доказателства.

Софийски районен съд, като взе предвид подадената жалба и материалите по досъдебното производство, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално *допустима*, тъй като е насочена срещу подлежащо на съдебен контрол постановление на прокурор, подадена е от легитимирано за това лице и в законоустановения седемдневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

С постановление на прокурор от 17.02.2020 г. е образувано досъдебно производство № 5094/2020 г. по описа на СДВР, пр. пр. № 6565/2020 г. на Софийска районна прокуратура, след като преписката е изпратена по компетентност от Районна прокуратура – гр. Благоевград. Досъдебното производство е водено за това, че на неустановена дата през 2018 г. в гр. Гоце Делчев, с цел набавяне на имотна облага, е възбудено у служители на ТО на НОИ, че двадесет и пет лица са полагали труд и са били страни по трудово правоотношение с „Ибрахим Фета“ ЕООД, с „БДА Инвестмънт“ ЕООД и с „Македония – ВП“ ЕООД, като същите след прекратяване на трудовите правоотношения са подали молби за изплащане на обезщетение за безработица и такова е било изплатено като с това е причинена на бюджета на държавното обществено осигуряване имотна вреда – престъпление по чл. 209, ал. 1 от НК.

В резултат от извършената процесуална и процесуално-следствена дейност по делото са събрани следните доказателствени източници:

Писмени доказателства – писмо от НОИ Изх. №1130-40-2673#1 от 11.03.2019г. до директор на ГД „Национална полиция“ ведно със списък на търговски дружества и лица, назначавани в тях, които са получили парични обезщетения /л. 26-29/; справка от НАП Изх. № 5592#1 от 08.04.2019г. за подадени годишни данъчни декларации и справка актуално състояние на

всички действащи трудови договори /л. 34-36/; справка от НОИ ТО Благоевград Изх. №1029-01-1921 от 24.04.2019г. за отпуснати парични обезщетения /л. 37-40/; констативен протокол № КП-5-01-00487732 от 14.11.2018 г., изготвен от ст. Инспектор по осигуряването при НОИ /л. 41/; справка от НОИ относно изплатени парични обезщетения на Йордан Дичев /л. 42-44/; протокол от 14.11.2016 г. за извършена проверка от Дирекция „Инспекция по труда“ – гр. Благоевград /л. 56-57/; справка от Агенция по вписванията за извършени вписвания, отбелязвания и заличавания на актове, касаещи недвижими имоти на „Македония – ВП“ ЕООД /л. 67-68/; писмо-справка Изх. №9101-02-1009 от 13.08.2019г. на ТО Бургас към НОИ с информация за изплатено обезщетение и информация за обезщетение без осигурителния стаж в „Македония ВП“ ЕООД /л. 84/; Разчетно-платежна ведомост за м. 07.2018г., ведно с платежни нареждания за м. 07/2018г. /л. 90-92/; трудов договор №011/06.07.2018г. /л. 93-94/; справка Изх. №01388183045643/07.07.2018г. от НАП за уведомление по чл. 62, ал.5 от КТ /л.95/; длъжностна характеристика на длъжност Мениджър „Продажби и маркетинг“ в „Македония- ВП“ ЕООД / л. 96-98/; Заповед №08/21.07.2018г. за прекратяване на трудов договор / л. 99/; писмо-справка ЕО 36-00-414#4/26.10.2020г. на ТД НАП Благоевград /л. 122/ ; писмо Изх. №9101-02-924# от 28.06.2021г. на ТП Бургас НОИ ведно с приложения-заявление, заповед за прекратяване на трудов договор, справка приети документи / л. 162- 165/ ; справка Изх. №ЕО 36-00-171/ 02.03.2021г. на ТД НАП Благоевград ведно със справка за действащи трудови договори на „Македония – ВП“ ЕООД / л.167-168/; Писмо-справка Изх. № 20-28-2606/ 09.12.2022г. на ТД НАП Бургас с регистрирани трудови договори за Йордан Димчев / л. 228/; писмо от 05.07.2023г. от „Париплей България“ ЕООД ведно с длъжностна характеристика /л. 243-244/; Разпечатка на работен сайт на Студио за красота МЕГА ЛУКС / л. 250- 262/.

Гласни доказателствени средства – обяснения от 28.05.2019 г. на свидетеля **Александър Петров Палапуов** /л. 50/; обяснения от 23.07.2019 г. на свидетеля **Александър Петров Палапуов** /л. 63/; разпит на свидетел от 25.11.2020 г. на свидетеля **Александър Петров Палапуов** /л. 133/; обяснения от 16.05.2019 г. на свидетеля **Велислав Павлов Трифонов** /л. 51/; разпит на свидетел от 07.05.2020 г. на свидетеля **Велислав Павлов Трифонов** /л. 136-138/; сведения на свидетеля **Велислав Павлов Трифонов** /л. 85/; обяснения от свидетеля **Йордан Сашев Дичев** /л. 53/; обяснения от 27.09.2019г. на свидетеля **Йордан Сашев Дичев** /л. 100/; разпит на свидетел от 30.04.2020 г. на свидетеля **Йордан Сашев Дичев** /л. 134-135/; разпит на свидетел от 13.12.2022 г. на свидетеля **Йордан Сашев Дичев** /л. 237-238/; разпит на свидетел от 31.07.2023 г. на свидетеля **Йордан Сашев Дичев** /л. 248-249/; обяснения от 29.08.2019 г. на свидетеля **Олег Василев Чимев** /л. 86/; разпит на свидетел от 25.11.2020 г. на свидетеля **Олег Василев Чимев** /л. 126-127/; разпит на свидетел от 23.06.2020 г. на свидетеля **Росица Георгиева Милева** /л. 141-144/; разпит на свидетел от 22.02.2022 г. на свидетеля **Люба Костадинова Петрова** /л. 192-193/; разпит на свидетел от 09.01.2023 г. на свидетеля **Люба Костадинова Петрова** /л. 235-236/;

От разпита на свидетеля **Йордан Сашев Дичев** от 30.04.2020г. се установява, че през м. юли 2018г. работел за около месец за „Македония-ВП“ ЕООД с възложена задача да създаде интернет сайт с цел разрастване на бизнеса- козметично студио и салон за красота, както и да му се осигури онлайн присъствие. Предоставена му била възможност да работи от дома си в гр. София като в самото студио е бил 2-3 пъти, при един от които подписал трудовия си договор. С фирмата контактувал чрез лице на име „Буба“, която счел за собственик. Със същата уговорили възнаграждението и от нея получавал указания за параметрите на работата му. В хода на комуникацията помежду им тя изисквала промени и корекции на изработеното от Дичев, които били извън уговореното, което довело до прекратяване на трудовото правоотношение по предложение на „Буба“. Дичев бил виждал още трима служители на дружеството- единия бил счетоводител или юрист на дружеството, един мъж- фризьор и едно момиче, което работело в салона. В разпита от 13.12.2022г. Дичев дал информация за професионалния си опит, от която става ясно, че същият е завършил психология, но се занимавал с графичен дизайн от 2006г. С Любомира Златкова имали уговорка освен сайт да изгради и фейсбук страница, която да поддържа, като допълнително интернет присъствие. Държали с „Буба“ ежедневна връзка по телефона, но непрекъснатите промени в изискванията довели до прекратяването на взаимоотношенията им и оставили сайта недовършен, като не съставили документ, от който да е видно стореното по договора. Като допълнение в разпита от 31.07.2023г. Дичев предоставил на разследващия орган копия на създадения от него електронен сайт на студиото за красота, което било предмет на дейност на „Македония- ВП“ ЕООД и който бил в изпълнение на сключения между тях трудов договор. Уточнил, че поради изтеклия период от време е възможно да е изтекла давността на линка, където бил качен сайта и това да е причината да е недостъпен онлайн.

От разпита на свидетеля **Александър Петров Палапуов** се извежда информацията за това, че същия в качеството му на старши експерт в сектор „КП НОИ“ офис Благоевград му било възложено да извърши проверка на осигурителя „Македония – ВП“ ЕООД във връзка с изплащане на парично обезщетение за безработица на лице от гр. Бургас. Според информацията същото лице било назначено на работа за кратък период от време на висок доход. В снетите в хода на наказателното производство сведения от Палапуов същия заявява, че извършил проверката по документи, а снетите сведения в хода на извършената проверка били последователни и непротиворечиви с предоставените документи и доказателства.

От показанията на свидетеля **Велислав Павлов Трифонов**, собственик на „Македония- ВП“ ЕООД е изяснено, че същия е реален собственик на дружеството, но е упълномощил Олег Чимев и Костадин Златков да се занимават с дейността му. Дружеството било на майката на Златков-Любомира Златкова, но с уговорка помежду им, той поел неговата собственост. Предмет на дружеството бил козметично студио и салон за красота, които се намирали в центъра на гр. Благоевград. От служителите на дружеството познавал само Олег Чимев, който бил счетоводител.

В хода на производството е проведен разпит на **Олег Василев Чимев**, който бил счетоводител на „Македония- ВП“ ЕООД. Свидетелят твърди, че е счетоводител на въпросното дружество от 2000г. и е упълномощен от собственика му. Чимев заявил, че лично той е сключил, регистрирал и прекратил трудовия договор с Йордан Сашев Дичев, като същия е следвало да изготви уебсайт на фризьорския салон на дружеството. За сключения договор са платени осигурителните вноски и данъци по сметка на НАП. В свое обяснение от 29.08.2019г. Чимев заявил, че Дичев нямал обособено работно място и причина за прекратяване на договора било неразбирателство помежду им.

От разпита на свидетеля **Люба Костадинова Петрова** се установява, че сключения с Йордан Сашев Дичев договор за длъжност „управител продажби и маркетинг“ бил с конкретна месторабота гр. Благоевград, но поради спецификата на извършеното от него- изработване на сайт на дружеството, било възможно работата да бъде свършена от цялата страна. Според Петрова трудовите задължения на Дичев били свързани с дизайнерска дейност, рекламна дейност, създал електронна страница на дружеството както и страница във фейсбук, която дружеството ползвало и към момента. По думите □ студиото е имало вече достатъчно клиенти и решили, че нямат нужда от услугите на Дичев. При приключване на трудовоправните им взаимоотношения не оформили документ за извършената от него работа.

Свидетелят **Росица Георгиева Милева**, в качеството □ на упълномощена от Управителя на НОИ да го представлява, изяснява в детайли процедурата по отпускане и изплащане на обезщетения за безработица. От същата става ясно, че длъжностните лица, на които е възложено да обработват заявленията за този вид обезщетения преценяват правото и размера им и постановяват разпореждане, което е индивидуален административен акт, който се връчва на заявителя и в случаите, в които не е обжалван влиза в сила и подлежи на изпълнение. Описания влязъл в сила акт се изпраща в централното управление на НОИ, където служители преглеждат ведомостите и в случай, че не са установени нередности се превежда на всяко лице обезщетението за безработица по посочена от лицето банкова сметка.

От осъществената с НОИ (ЦУ и ТО Благоевград и Бургас) писмена кореспонденция в хода на наказателното производство е установено следното:

С констативен протокол № КП-5-01-00487732 от 14.11.2018 г., изготвен от ст. инспектор по осигуряването при НОИ е установено, е лицето Йордан Сашев Дичев е назначен с трудов договор №011/06.07.2018г. /л. 93-94/ на длъжност Мениджър „Продажби и маркетинг“ в „Македония- ВП“ ЕООД. За същото е изготвена и подадена справка Изх. №01388183045643/07.07.2018г. от НАП /л.95/. Лицето е назначено съобразно длъжностна характеристика на горепосочената длъжност Мениджър „Продажби и маркетинг“ в „Македония- ВП“ ЕООД / л. 96-98/. От посочения констативен протокол, както и от приложената документация става ясно, че Дичев е освободен от заеманата длъжност на 21.07.2018г. със Заповед №08/21.07.2018г. за прекратяване на трудов договор /л. 99/. От приобщеното в хода на делото писмо Изх. №9101-

02-924# от 28.06.2021г. на ТП Бургас НОИ ведно с приложения- заявление, заповед за прекратяване на трудов договор, справка приети документи / л. 162- 165/ се установява, че Йордан Дичев е подал заявление и необходимите документи в ТП Бургас НОИ за получаване на обезщетение за безработица. Същото е обработено, съобразно процедурата, заявена от свидетеля Милева и на лицето е отпусната законоустановената обезщетителна сума за период от 21.07.2018г. до 20.03.2019г. в размер на 74.29лв. дневно (видно от т. 13 от справка от НОИ ТО Благоевград Изх. №1029-01-1921 от 24.04.2019г. за отпуснати парични обезщетения /л. 37-40/) или общо за периода сумата възлиза на 12735,34 лв., съобразно приобщената справка от НОИ относно изплатени парични обезщетения на Йордан Дичев /л. 42-44/. Установена също така, в хода на производството , била и сумата, която Дичев би следвало да получи в случай, че се изключи процесния осигурителен стаж в „Македония-ВП“ ЕООД, а именно общо около 720 лв.- същото е видно от писмо- справка Изх. №9101-02-1009 от 13.08.2019г. на ТО Бургас към НОИ с информация за изплатено обезщетение и информация за обезщетение без осигурителния стаж в „Македония ВП“ ЕООД /л. 84/.

Горепосочените факти и доказателства се подкрепят и от писмените доказателства, добити в хода на разследване чрез кореспонденция с НАП, а именно:

Дружеството „Македония- ВП“ ЕООД осъществява търговска дейност видно от справка от НАП Изх. № 5592#1 от 08.04.2019г. за подадени годишни данъчни декларации и справка актуално състояние на всички действащи трудови договори /л. 34-36/ както и от писмо- справка ЕО 36-00-414#4/ 26.10.2020г. на ТД НАП Благоевград /л. 122/. Същото е наело Йордан Дичев, което е удостоверено със справка Изх. №01388183045643/ 07.07.2018г. от НАП за уведомление по чл. 62, ал.5 от КТ /л.95/. От приложенията към делото Разчетно- платежна ведомост за м. 07.2018г., ведно с платежни нареждания за м. 07/2018г. /л. 90-92/ се установява безспорно, че дължимите осигурителни вноски за процесния договор между „Македония- ВП“ ЕООД и Йордан Дичев са надлежно внесени в държавния бюджет. За сключения договор между двете страни информация се открива и в справка Изх. №ЕО 36-00-171/ 02.03.2021г. на ТД НАП Благоевград ведно със справка за действащи трудови договори на „Македония – ВП“ ЕООД / л.167-168/ където освен процесния трудов договор е видно, че дружеството има и други наети през годините лица. За трудовите договори, сред които е и разследвания, доказателство се намира и в Писмо-справка Изх. № 20-28-2606/ 09.12.2022г. на ТД НАП Бургас с регистрирани трудови договори за Йордан Димчев / л. 228/, от която са видни работодателите на лицето, сред които е и „Македония- ВП“ ЕООД. С оглед събиране на доказателства за трудовия опит на Димчев е осъществена кореспонденция с „Париплей България“ ЕООД, в която безспорно се установява управленчески опит на лицето, което е било назначено на длъжност „Ръководител проект“. От справка в ТР се установява, че „Геймлофт България“ ЕООД , където е работил Дичев преди процесния трудов договор е с предмет на дейност: Проектиране, изработка, редактиране, включващо и актуализация и разпространение на видео-игри и на всякакви

други продукти, свързани с видео-игри, които са предназначени за мобилни телефонни апарати, за други съоръжения, използвани в областта на мобилните комуникации, и за дигиталната телевизия и т.н както и фактът, че лицето работело и все още е собственик на дял от „Геймлайн“ ООД, чиято основна дейност е разработка на информационни технологии.

Към писмените доказателства приобщени към делото е приложена и разпечатка на работен сайт на Студио за красота МЕГА ЛУКС / л. 250- 262/, изработен в резултат на възложеното му в изпълнение на сключения трудов договор между него и „Македония- ВП“ ЕООД.

При анализа и съпоставката на изводимата от доказателствените източници информация, може да се заключи, че изводът на прокурора за това, че са налице основания за прекратяване на наказателното производство, тъй като разследваното деяние не съставлява престъпление нито по чл. 209, ал. 1 от НК, нито по други текстове от НК е основателен. Възприетата от органите на Прокуратурата фактическа обстановка се подкрепя в цялост от доказателствата по делото, като изводът на СРП за отсъствието на достатъчно данни за извършени престъпни посегателства е правилен и обоснован. От материалите по делото се установява, че в случая се касае за законосъобразно сключен трудов договор. Съдът установява, че в събраната доказателствена маса не се установяват противоречия, които да порождават съмнения за неправилност на постановения акт на прокурора.

Съдът установи, че Дичев в изпълнение на т. 9 от раздел „Задължения и отговорности“ от длъжностната характеристика, приложена към процесния трудов договор е създал работен вариант за електронна страница на Салон за красота Мега лукс, както и профил във фейсбук. От показанията на свидетелите (Йордан Дичев и Люба Петрова) става ясно, че едно от задълженията по договора било изработването на тази ел. страница, друго последващо задължение следвало да бъде поддръжката □ както и тази на фейсбук профила, което оборва хипотезата на жалбоподателя, че договорът бил за изработка и не е следвало да бъде сключван такъв безсрочен със срок на изпитване, поради което настоящия състав на съда счита, че не се установяват факти за заобикаляне на закона, каквито доводи има в жалбата в тази насока. В допълнение към посоченото установено е, че служителя на „Македония- ВП“ ЕООД е изпълнявал възложените му от ръководството задължения, получил е уговореното помежду им възнаграждение, внесени са в републиканския бюджет законоустановените данъци и осигурителни вноски (по делото са приобщени платежни нареждания за м. 07/2018г. /л. 90-92/), което установява реални трудово- правни взаимоотношения, които подкрепени от изпълнени формални изисквания за назначаването му водят до заключението за съществуващо реално трудово правоотношение и не се установяват данни за наличието на предприети измамливи действия както е наведено в жалбата. В допълнение следва да се отбележи, че при разпита на свидетеля Люба Костадинова Петрова от 22.02.2022 г. /л. 192-193/ същата заявила, че прекратили взаимоотношенията си с Дичев тъй като „фризьорското студио се разработи и имаме вече достатъчно клиенти“- съдът счита, че в тази насока не следва и не може да бъде изследван фактът колко се е

„разработило“ студиото, тъй като това е субективна преценка на свидетеля, за количеството достатъчна за студиото работа. Според критериите на Петрова достигнатите нива на работа са били достатъчни, за да прецени, че вече няма нужда от услугите на Дичев и да предприеме действия по прекратяване на трудово- правните им взаимоотношения.

Следва да се отбележи, че изработването на сайт е било във възможностите на лицето предвид опита и познанията, които са установени, че има в тази област, въпреки липсата на необходимото образование, в хода на досъдебното производство са събрани достатъчно доказателства в тази насока (Предходни и последващи трудово- правни отношения в тази област, както и дял в дружество със сходна дейност).

На жалбоподателя следва да се обърне внимание, че в сключения между страните трудов договор №011/06.07.2018г. /л. 93-94/ не е посочено конкретно място на работа. От показанията на свидетелите (Йордан Дичев, Люба Петрова и Олег Чимев) безпротиворечиво се установява, че възложената на Дичев работа позволявала тя да бъде изпълнена извън помещенията, стопанисвани от дружеството.

Съдът счита, че посоченото от жалбоподателя обстоятелство - къде е подадено заявлението за отпускане на парично обезщетение е ирелевантно за преценката за наличието на извършено противозаконно деяние, тъй като това не установява факти, относими към предмета на разследване. За прецизност следва да отбележим, че постоянният адрес, който свидетелят Дичев е посочил в трудовия договор №11/06.07.2018г. е именно в гр. Бургас. В чл. 54а, ал.3 от КСО законодателят е предвидил, че паричното обезщетение за безработица се отпуска въз основа на заявление до териториалното поделение на Националния осигурителен институт, подадено по електронен път с квалифициран електронен подпис или с персонален идентификационен код в Националния осигурителен институт, или на хартиен носител в съответната дирекция "Бюро по труда". Свидетелят Милева в показанията дадени по настоящото производство цитира горепосочената разпоредба по аналогичен начин. Установява се, че освен в териториално поделение на НОИ заявлението може да бъде подадено и по електронен път, което обезсмисля нуждата от задълбочена проверка на това обстоятелство.

Съдът следва да обсъди и обстоятелството, което според жалбоподателя е останало без аргументация в процесното постановление на прокурора, а именно основанието за прекратяване на трудовото правоотношение. В приложената по делото на л. 99 Заповед №08/21.07.2018г. за прекратяване на трудово правоотношение като основание за издаването □ е посочен чл. 71, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда, според който до изтичане на срока за изпитване страната, в чиято полза е уговорен, може да прекрати договора без предизвестие. Дадената в този текст от закона възможност на работодателя да прекрати договора е оставена на свободната преценка на работодателя, като не се изисква да има налице някакво основание за прекратяване на договора, каквото се изисква за прекратяване на окончателните трудови договори, за които всъщност са посочени изчерпателно основанията в КТ.

Съдът констатира, че в разпита на свидетеля Милева, при събиране на доказателства по настоящото производство, е установена регламентирана процедура за одобряване и отпускане на обезщетение за безработица. Видно от доказателствата по делото свидетелят Дичев лично е подал нужното заявление и придружаващите го изискуеми документи в Териториалното поделение на НОИ в гр. Бургас, след което документите са разгледани от определените за това длъжностни лица, издадено е разпореждане, определен е размера и срока за обезщетение от програмен продукт „ПОБ“, компетентно длъжностно лице от ТП на НОИ е взело решение, премината е последваща проверка, а също така и допълнителна автоматична такава, генерирана от информационната система на НОИ и като краен резултат е генерирана проекто-ведомост, която също се проверява от компетентни длъжности лица, които също могат да преизчисляват сумите или да променят периода на обезщетение или да отхвърлят заявеното желание за обезщетение. Следваща стъпка е длъжностно лице да провери рекапитулацията и да бъде за пореден път одобрена. Разпореждането за отпускане на парично обезщетение е индивидуален административен акт, подлежащ на обжалване. След влизането му в сила ведомостта се изпраща в Централното управление на НОИ, където служители преглеждат отново ведомостите и с това процедурата по одобрение приключва като следва изплащане на определената сума. Според свидетелката Милева корекции могат да бъдат правени на всички етапи от описаната по-горе процедура до изплащане на сумата. Държавата е създала тежката процедура за отпускане на този вид обезщетения с цел предотвратяване на злоупотреби с държания бюджет. Подаденото от свидетеля Дичев заявление е преминало цялата посочена по-горе от свидетеля процедура и същия е получил определеното обезщетение в пълен размер за определения период.

Съдът счита, че следва да бъде посочено, че в хода на проведеното разследване от Районна прокуратура Благоевград и в постановлението, с което е изпратила производството по компетентност на Софийска районна прокуратура е изразила мнение, че по отношение на търговско дружество „Македония- ВП“ ЕООД и назначения служител Дичев не са събрани данни за извършено престъпление от общ характер.

След допълнително и всеобхватно проведеното разследване, разследващия полицай е изготвил мнение, в което изразява становището, че при установената фактическа обстановка и събраните по делото доказателства следва да бъде прекратено наказателното производство на основание чл. 243, ал.1, т.1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1, предложение 2 от НПК.

Жалбоподателят, на когото материалите по делото са предявени в своята цялост ги е приел и не е възразил по отношение на проведеното разследване и установените факти.

Във връзка с горното съдът намира, че в хода на досъдебното производство е извършено обективно, пълно и всестранно разследване на относимите обстоятелства. В хода на досъдебното производство са проведени разпити на свидетелите, чиито показания биха могли да спомогнат за изясняване на релевантните по делото факти. Приобщени са множество

писмени доказателства. С оглед осъществяването на пълно и всестранно разследване, прокурорът е приел фактическа обстановка, която кореспондира със събрания доказателствен материал. Съдът счита, че суверенно право на прокурора, съгласно чл. 127, т. 3 от Конституцията на Република България е да привлича към наказателна отговорност лицата, извършили престъпления от общ характер. В хода на производството са извършени всички необходими действия по разследване, поради което съдът се съгласява с преценката на прокурора, че не са събрани такива за повдигане на обвинение в извършване на престъпление и не намира за необходимо да се предприемат допълнителни действия по разследване с цел установяване на обективната истина, доколкото фактическата обстановка е напълно изяснена. Неоснователни са възраженията на жалбоподателя по причини посочени вече в настоящото изложение.

При формираните верни изводи по фактите, наблюдаващият прокурор е достигнал и до правилен и обоснован правен извод, че в случая не се доказва да е осъществен състав на престъплението по чл. 209, ал. 1 НК от обективна и субективна страна.

Този извод се споделя недвусмислено от настоящия съдебен състав, доколкото обективната съставомерност на престъплението "измама" предполага актът на имуществено или фактическо разпореждане от страна на пострадалото/ощетеното юридическо лице да е бил мотивиран от дееца чрез съзнателно и целенасочено възбуждане или поддържане на неправилни представи у последното, в резултат от което заблуденото лице извършва действия, представляващи непосредствено разпореждане или предпоставка за такова с имуществения предмет на престъплението, в следствие на които настъпва имотна вреда.

В случая подобни обстоятелства не се установяват. Поради това и настоящият съдебен състав на собствено основание счита, че въпреки проведеното задълбочено, обективно, всестранно и пълно разследване, не са събрани доказателства за извършено престъпление от общ характер, включително с правна квалификация по чл. 209, ал. 1 НК. Не се установяват обстоятелства, обуславящи евентуалната обективна или субективна съставомерност на деяние със съответната квалификация, при което съдът счита, че е правилен изводът на прокурора, че макар да са извършени всички възможни и необходими действия по разследването е невъзможно да бъдат събрани доказателства за наличие на деянието, предмет на наказателното производство. Фактическите положения, приети за установени, освен това не обективират съставомерните признаци и на друго престъпление от общ характер, при което наказателното производство обосновано е прекратено в хипотезата на чл. 24, ал. 1, т. 1, пр. 1 НК - деяние не е извършено.

Предвид това атакуваното постановление за прекратяване наказателното производство по ДП № 5094/2020 г. по описа на СДВР, пр. пр. № 6565/2020 г. по описа на СРП следва да бъде потвърдено. Същото е законосъобразно и обосновано, постановено при правилно приложение на материалния закон и при съобразяване с процесуалните правила. Сочените в жалбата пороци не се констатираат. Последната е неоснователна и следва да

бъде оставена без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 243, ал. 5, т. 1 НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба на Национален осигурителен институт с вх. №6565/14.11.2023г. на СРП.

ПОТВЪРЖДАВА постановление на Софийска районна прокуратура от 30.10.2023 г., с което на основание чл. 199, чл. 243, ал. 1, т. 1 вр чл. 24, ал. 1, т.1 НПК е прекратено наказателното производство по ДП № 5094/2020 г. по описа на СДВР, пр. пр. № 6565/2020 г. по описа на СРП.

ПРЕПИС от определението да се връчи на СРП и жалбоподателя.

Определението подлежи на обжалване и протест пред Софийски градски съд в седемдневен срок от получаване на съобщението от процесуално легитимираните лица СРП и НОИ.

Съдия при Софийски районен съд: _____